

ניחום אבלים

ניחום אבלים בחול

אבל אסור בשאילת שלום לכן כשנכנסים לבית האבל אין אומרים "שלום".

ראוי שהמנחמים ימתינו עד שהאבל יפתח בדברים, ואם האבל לא פתח בדברים מותר להם להתחיל בדיבור.

יש נוהגים שלא מנחמים אבל ב-3 ימים ראשונים. ויש אומרים שדווקא ינחמו ב-3 ימים ראשונים.

נוסח הניחום ביום חול לפי מנהג **אשכנז**:

"המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא
תוסיפו לדאבה עוד"

ונוסח עדות **הספרדים** שאומרים ביום חול:

"מן השמים תנוחמו"

ניחום אבלים בשבת

מותר לנחם בשבת וכן ביום טוב (בחג) ובמועד.

נוסח ניחום אבלים בשבת לפי מנהג **אשכנז**:

"המקום ינחמך, שבת היא מלנחם ונחמה קרובה לבוא"

ונוסח עדות **הספרדים** שאומרים בשבת:

"השבת תנחמכם"

נוסח ניחום אבלים ביום טוב:

"המקום ינחמך, יום טוב הוא מלנחם ונחמה קרובה לבוא"

מנהג **הספרדים** שבשבת אחר תפילת מוסף הולכים כל הקהל לבית האבל קוראים "זוהר" ו"אידרא" והאבלים אומרים קדיש דרבנן (קדיש "על ישראל") ואומרים פרקי תהלים של יום שבת והאבלים אומרים קדיש "יהא שלמא" והקהל אומר: "נפשו בטוב תלין וזרעו ירש ארץ" ויש שעושים זאת בשבת אחר הצהרים.

בכל ברכה שהמנחמים אומרים, האבלים יענו "אמן".

המנחמים ידאגו שלא להיות לטורח על האבלים, כגון: שלא ישבו יותר מידי זמן, שיאפשרו לאחרים להגיע לאבלים ולנחם, שיגעו בשעות סבירות, וכן על זה הדרך.

מי שלא הספיק לנחם ב"שבעה" ופוגש את האבל ב"שלושים" ינחם אותו בנוסח האמור. ואם הנפטר הוא אביו או אימו, כיוון שהאבלות חלה במשך כל השנה, ינחם אותו בנוסח האמור.